

15. Маршрутизация със следене състоянието на връзката.

Йерархична маршрутизация

Link State vs. distance vector

Информацията в един distance vector (DV) е сравнима с пътният знак.

Докато link state (LS) протоколите са пътна карта.

LS рутерът има пълна картина на мрежата и и по-трудно ще вземе неправилно решение.

DV маршрутизират по слухове.

Link State. Особенности.

LS – подава на съседите си информация за директно свързаните връзки и състоянието им (затова е link state).

Тази информация се подава от рутер на рутер, всеки я копира, без да я променя. Всеки рутер има идентична информация за мрежата.

Всеки рутер сам за себе си изчислява най-добрите пътища до съответните префикси.

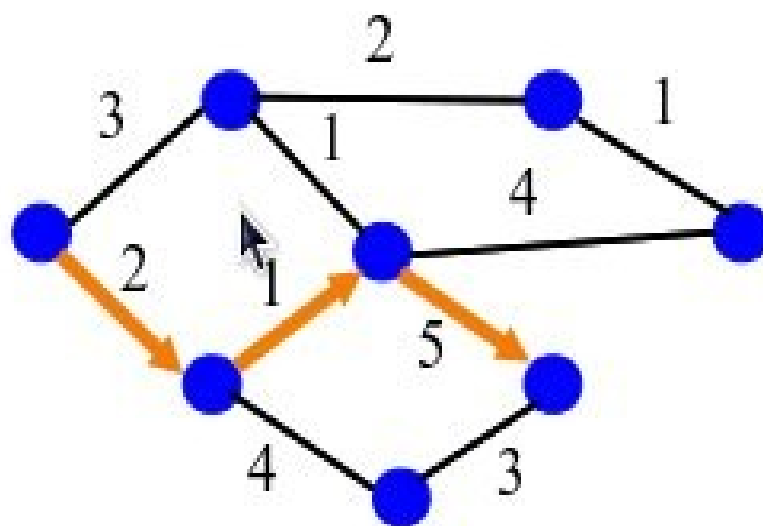
Алгоритъм на Dijkstra

LS протоколите - **shortest path first** или **distributed database**, се базират на алгоритъма на E. W. Dijkstra - **shortest path**.

Такива протоколи са:

- Open Shortest Path First (**OSPF**) за IP;
- Intermediate System to Intermediate System (**IS-IS**) на **ISO** за CLNS и IP;
- Optimized Link State Routing Protocol (**OLSR - rfc3626**).

Алгоритъм на Dijkstra

CLNS

CLNS (**Connectionless Network Service**).

OSI Network Layer услуга (за разлика от CONS - Connection-Oriented NS) не изисква да се установи канал.

CLNS маршрутизира съобщения до дестинацията независимо от други – **message switching**.

В OSI CLNS е услуга, осигурена от CLNP (Connectionless Network Protocol) и използвана от TP4 (Transport Protocol Class 4).

CLNS

Но CLNP не се използва Internet, вместо него IP.

Все пак много телеком операторите още използват CLNP.

Защото IS-IS (OSI layer 3 protocol) е признат от ITU-T като протокол за управление на SDH (Synchronous Digital Hierarchy).

Около нас – академичната мрежа в Румъния.

Пет основни действия

При маршрутизацията със следене състоянието на връзката (**link state routing**) всеки маршрутизатор трябва да извършва следните пет основни действия:

1. Откриване на **съседните маршрутизатори** и техните мрежови адреси.
2. Измерване на **стойностите на връзките** до съседните маршрутизатори.
3. Конструирание на пакети с **информация за състоянието** на връзките.

Пет основни действия

4. Изпращане на тези пакети до всички останали маршрутизатори.
5. Изчисляване на най-късия път до всеки маршрутизатор в мрежата.

Резултат от тези действия

В резултат на тези пет действия се събира и разпространява до всички маршрутизатори **информация за цялата топология** на мрежата.

Откриване на съседните маршрутизатори

След включването на един маршрутизатор неговата първа задача е да научи **кои са съседите** му.

Това се постига чрез **изпращане на “ехо” пакет** по всяка от изходящите линии на маршрутизатора.

От своя страна, **всеки от съседите отговаря** като съобщава името си. Това име трябва да бъде уникално в мрежата. (Например, **IP адрес** на някой от интерфейсите.)

Откриване на съседните маршрутизатори

Ако два или повече маршрутизатора са свързани в мрежа с общодостъпно предаване (например Ethernet), откриването на съседите е малко по-сложно.

Един възможен начин за представяне на връзките между тях е да се въведе допълнителен възел, който да отговаря на общата среда за предаване.

Измерване на цените на връзките

Всеки маршрутизатор трябва да може да определи време-закъснението до своите съседи.

Най-простият начин е маршрутизаторът да изпрати "ехо" пакет към всеки свой съсед на който трябва директно да се отговори.

Времето от изпращането на "ехо" пакета до получаване на отговора се дели на две и по този начин се получава времето-закъснение до съответния съсед.

За по-точно измерване, този процес може да се повтори няколко пъти и да се вземе средната стойност.

Този метод предполага, че връзките са симетрични, което не винаги е вярно.

Измерване на цените на връзките

Друг въпрос е дали при измерването да се взима **предвид натовареността** на възлите.

Разликата се постига в зависимост от това **кога маршрутизаторът стартира измерването**:

когато **пакетът постъпва** в съответната изходяща опашка или когато **пакетът се придвижи в началото** на опашката.

Включването на натовареността на възлите има предимства и недостатъци.

Предимството е, че от две линии, които имат еднаква скорост за **по-къса** ще се счита **по-ненатоварената** линия. Това ще доведе до по-голяма ефективност.

Измерване на цените на връзките

Недостатъкът може да се илюстрира със следния пример.

Нека една **мрежа** е разделена на **две части**, които са свързани чрез **две линии A и B**.

Да предположим, че в даден момент **по-голямата част от трафика** между двете части на мрежата минава **по линия A**.

Тогава при **следващото изчисляване** на маршрутните таблици **трафикът** ще се насочи **към по-добрата линия B**.

Този процес ще се **повтаря циклично** и ще доведе до **нестабилност** в работата на мрежата.

link state packets

След като събере необходимата информация за състоянието на връзките си, **следващата задача** на маршрутизатора е да конструира пакет, който **съдържа тази информация**.

Пакетът трябва да съдържа уникалното име на подателя, пореден номер, срок на годност и списък със съседите на подателя, като за всеки съсед е указана цената на връзката до него.

Определянето на момента, в който трябва да бъдат подготвени и изпратени пакетите, е важна задача.

link state packets

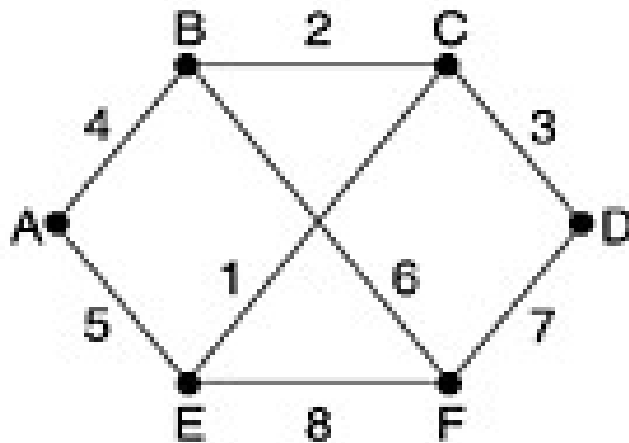
Един възможен начин е това да става през определени равни интервали от време.

Друга по-добра възможност е пакетите да се подготвят и изпращат само при промяна в топологията на мрежата - след отпадане или поява на нов съсед или промяна в цената на някоя връзка.

Нека да разгледаме следната примерна мрежа. Ребрата имат етикети със съответното време-закъснение.

link state packets

Пакетите със състоянието за връзките за шестте маршрутизатора изглеждат по следния начин:

Link		State		Packets	
A	B	C	D	E	F
Seq.	Seq.	Seq.	Seq.	Seq.	Seq.
Age	Age	Age	Age	Age	Age
B 4	A 4	B 2	C 3	A 5	B 6
E 5	C 2	D 3	F 7	C 1	D 7
	F 6	E 1		F 8	E 8

Разпространяване на **link state packets**

Най-съществената част на алгоритъма е надеждното доставяне на пакетите с информацията за състоянието на връзката до всички маршрутизатори.

За **разпространението** на пакетите се използва методът на наводняването (**flooding**). При него всеки пакет се изпраща по всички линии, освен линията по която е пристигнал.

Разпространяване на link state packets

Обработката на всеки пристигнал пакет започва с **проверка** дали пакетът има **по-голям пореден номер** в сравнение с най-големия пореден номер, който е пристигнал до този момент от този източник.

Ако номерът е по-голям, информацията от пакета се **записва** в таблицата с информация за състояние на връзките и пакетът се предава по останалите линии.

Ако номерът е **по-малък** или равен, пакетът се **отхвърля**.

Пореден номер

Този алгоритъм има някои проблеми.

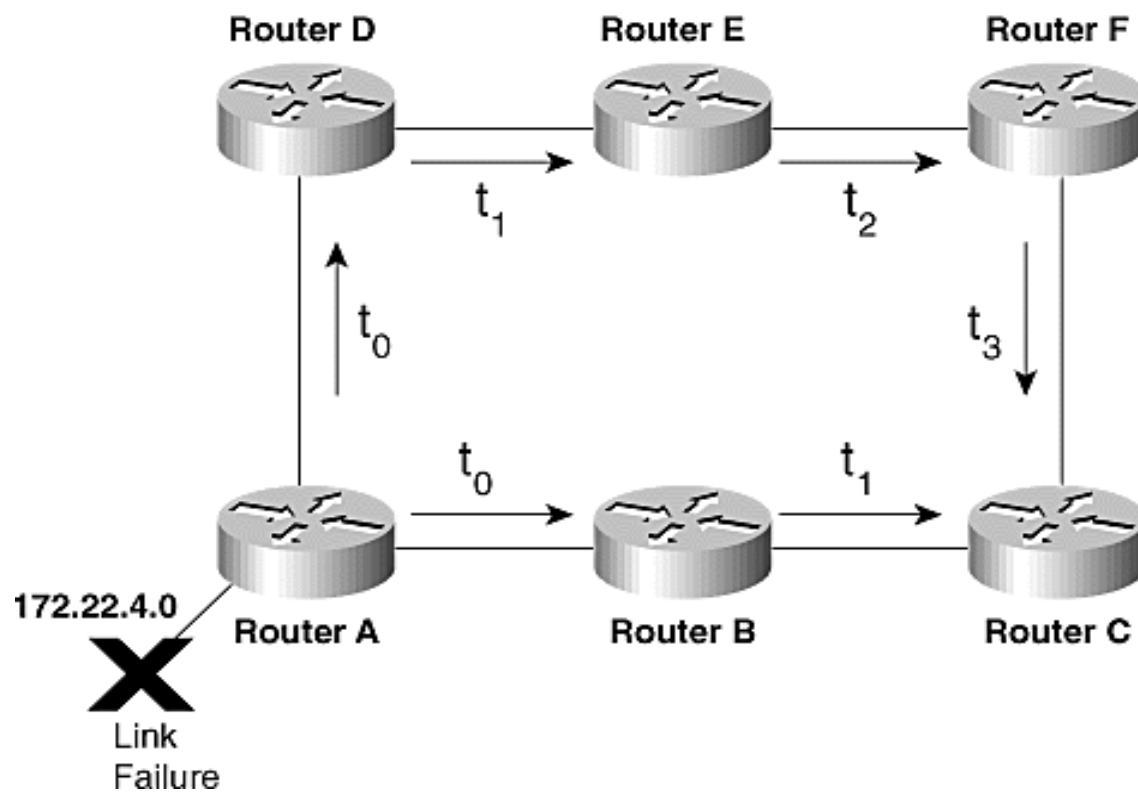
Ако поредният номер не е достатъчно голям, той може да се превърти.

Затова се използват 32-битови поредни номера.

Ако пристига 1 пакет/s, то за превъртане на номера ще са необходими около 137 години.

Ако пристига 1 пакет/10 s (на практика) - 1361 години.

Пореден номер. Пример.

Пореден номер. Пример.

Събитие: префикс 172.22.4.0 (рутер А) отпада.
А разпространява (flood-ва) LSA на съседни В и D. В и D на техните съседни и т.н.

На рутер С: пристига LSA от В в момент t_1 , и
влиза в топол. БД на С и се отправя към F.

В t_3 , пристига същото копие на LSA по пътя A-D-E-F-C.

Рутер С вече има LSA в топол. БД и няма да го
отправи към В. Поредният номер на LSA от F е
равен на LSA от В.

Пореден номер. Пример.

Второ събитие: 172.22.4.0 пада и след това се вдига.

Рутер А изпраща LSA за падането с номер 166.

След това нов LSA за вдигането с номер 167.

Рутер С получава “падналото LSA” и след това “вдигнато LSA” по пътя A-B-C, но по-късно LSA от A-D-E-F-C path.

Какво щеше да стане, ако нямаше пореден номер (sequence number)?

Но LSA 167 вече е в топол. БД и закъсняло LSA 166 не може да заблуди рутер С.

Поле за срок на годност

В полето за **срок на годност** маршрутизаторът-подател указва продължителността на интервала от време в секунди, през който пренасяната от него **информация трябва да се счита за валидна**.

Всеки маршрутизатор, който получи даден пакет **намалява с единица** стойността на това поле преди да го предаде към своите съседни.

Поле за срок на годност

Освен това, след като маршрутизаторът запише данните от пакета в своята таблица, той продължава да намалява срока на годност на тези данни на всяка следваща секунда.

Ако **срока** на годност стане **0**, **данните се изтриват**.

По този начин се **премахва опасността остаряла информация** за състоянието на връзките **да се разпространява** и използва прекалено дълго време от маршрутизаторите.

Таблица с информация за състоянието на връзките

Таблицата с информация за състоянието на връзките, която се използва от маршрутизатор *B* примера в слайд 17 изглежда примерно по следния начин:

Source	Seq.	Age	Send flags			ACK flags			Data
			A	C	F	A	C	F	
A	21	60	0	1	1	1	0	0	
F	21	60	1	1	0	0	0	1	
E	21	59	0	1	0	1	0	1	
C	20	60	1	0	1	0	1	0	
D	21	59	1	0	0	0	1	1	

Таблица с информация за състоянието на връзките

Всеки ред от таблицата съответства на пристигнал, но все още необработен пакет.

Полето *Source* е източникът на пакета, *Seq* е поредният му номер, *Age* е срокът на годност.

С всеки пакет се свързват флагове за изпращане (*send flags*) и флагове за потвърждение (*ACK flags*) за всяка от изходните линии на маршрутизатора *B*.

Флаговете за изпращане указват по кои линии трябва да се изпрати пакета.

Флаговете за потвърждение указват по кои линии да се изпрати потвърждение за получаването на пакета.

Таблица с информация за състоянието на връзките

Ако в B пристигне дубликат на някой от пакетите в таблицата, то съответните **флагове** трябва да се **актуализират**.

Например, ако пристигне дубликат на пакета със състоянието на C от F , преди този пакет да бъде препратен към F , то флаговете за изпращане на пакета ще се променят на 100, а флаговете за потвърждение - на 011.

Прилагане на SPF алгоритъма

Е. W. Dijkstra: “Да се конструира дърво с минимална обща дължина между всичките n възела.”

(Дървото е граф с един и само един път между всеки два възела.)

Как става:

Дъгите се разделя на три множества:

Прилагане на SPF алгоритъма

- I. Дъгите, присвоени на “**строящото се**” дърво;
 - II. Дъгите, от които се избира следващата за **добавяне в I**;
 - III. Останалите дъги.
- Възлите** се делят на две множества:
- A. Свързаните с дъги от **множество I**,
 - B. Останалите (една и само една **дъга от II** води до един от тези възли).

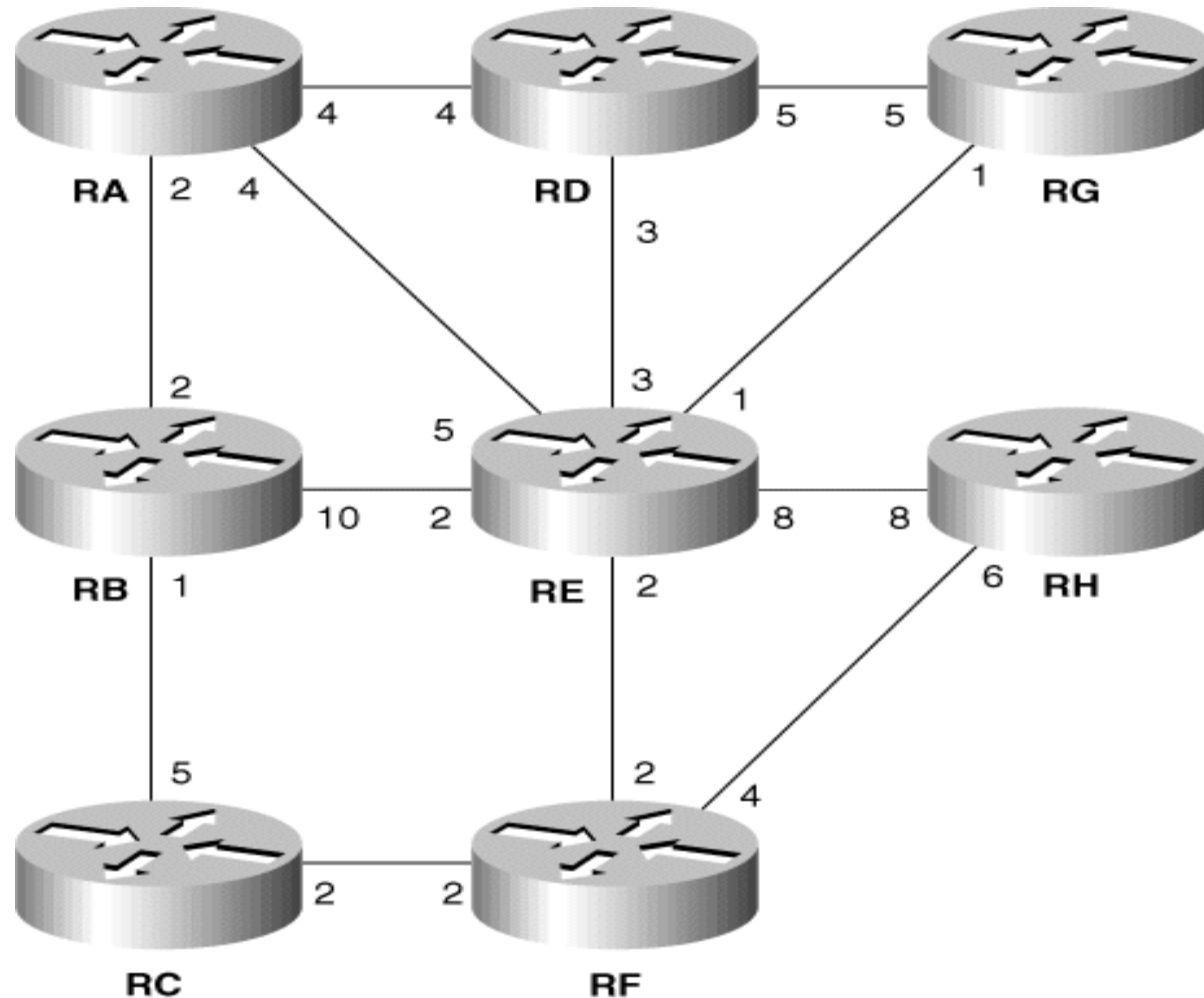
Прилагане на SPF алгоритъма

SPF Tree Database. БД, съответства на **множество I**.

Кандидатска БД. БД, съответства на **множество II**.

Link State Database. Топологичната БД, съответства на **множество III**.

Таблица за състоянието на връзките. Link State Database.

Link State Database. Извлечение.

Router ID	Neighbor	Cost
RA	RB	2
RA	RD	4
RA	RD	4
RB	RA	2
RB	RC	1
RB	RE	10
RC	RB	5
RC	RF	2
RD	RA	4

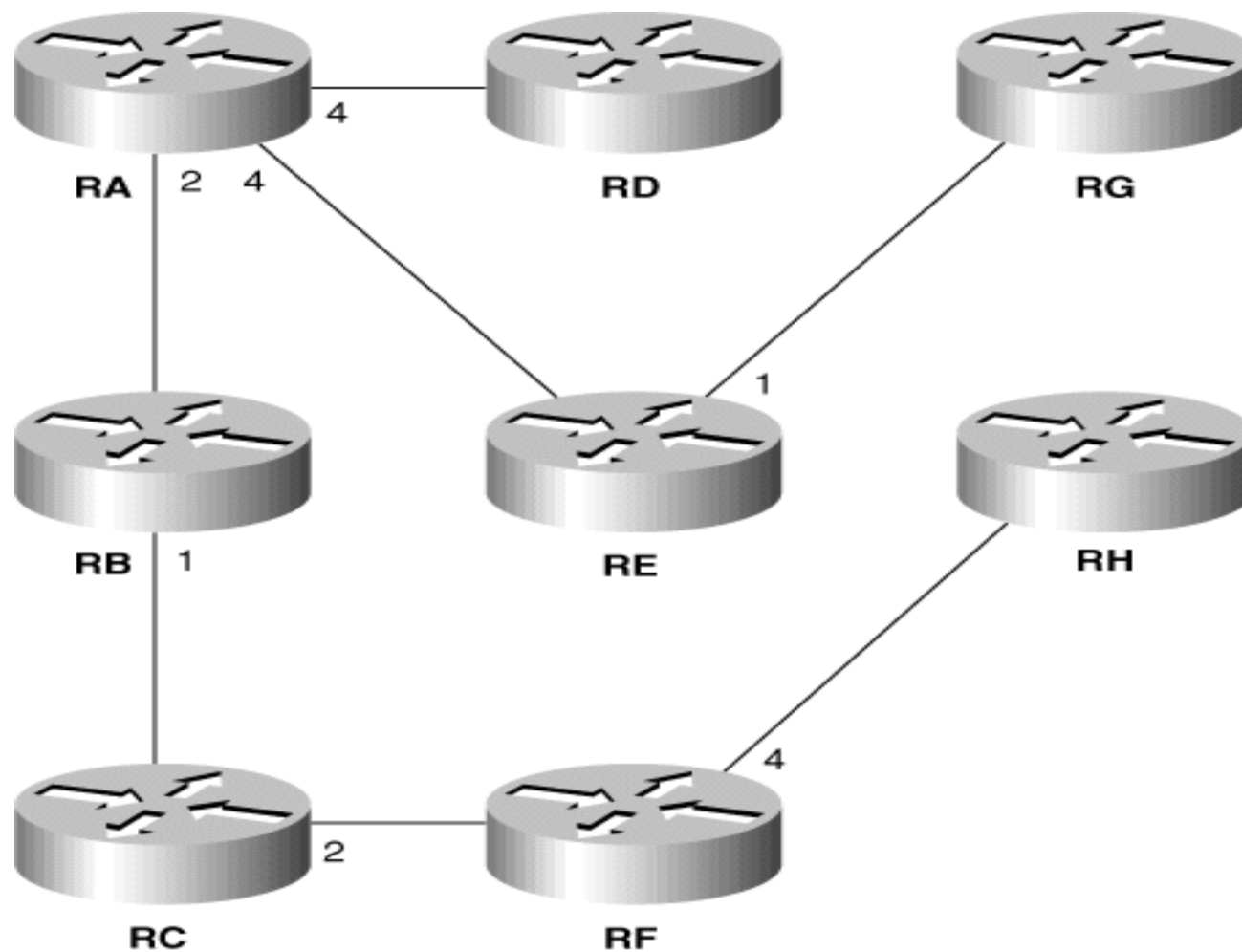
Канд. БД	Стойност до Root	SPF Tree	Описание
		RA,RA,0	Router A- root.
RA,RB,2 RA,RD,4 RA,RE,4	2 4 4	RA,RA,0	Добавят се съседите на RA
RA,RD,4 RA,RE,4 RB,RC,1 RB,RE,10	4 4 3	RA,RA,0 RA,RB,2	(RA,RB,2) с най-ниска стойност
RA,RD,4 RA,RE,4 RC,RF,2	4 4 5	RA,RA,0 RA,RB,2 RB,RC,1	(RB,RC,1) с най-ниска стойност от канд. БД

RA,RE,4 RC,RF,2 RD,RE,3 RD,RG,5	4 5 7 9	RA,RA,0 RA,RB,2 RB,RC,1 RA,RD,4	(RA,RD,4) и (RA,RE,4) са с 4 от RA; (RC,RF,2) = 5. (RA,RD,4) се добавя. (RD,RE,3) отпада.
RC,RF,2 RD,RG,5 RE,RF,2 RE,RG,1 RE,RH,8	5 9 6 5 12	RA,RA,0 RA,RB,2 RB,RC,1 RA,RD,4 RA,RE,4	(RA,RE,4) се добавя. Съседите на RE в Канд. БД. “Най-скъпият” път до RG отпада.
RE,RF,2 RE,RG,1 RE,RH,8 RF,RH,4	6 5 12 9	RA,RA,0 RA,RB,2 RB,RC,1 RA,RD,4 RA,RE,4 RC,RF,2	(RC,RF,2) се добавя, съседите му – в Канд. БД. “Най-скъпият” път до RH отпада.

Пресмятане на SPF

RF,RH,4		RA,RA,0 RA,RB,2 RB,RC,1 RA,RD,4 RA,RE,4 RC,RF,2 RE,RG,1	(RE,RG,1) се добавя. Всички съседни на RG са в дървото, нищо не се добавя в Канд. БД.
		RA,RA,0 RA,RB,2 RB,RC,1 RA,RD,4 RA,RE,4 RC,RF,2 RE,RG,1 RF,RH,4	(RF,RH,4) се добавя. Няма повече кандидати. Shortest path tree е готово.

Дървото на най-късия път

Изчисляване на новите маршрути

Изчислените маршрути се записват в маршрутните таблици.

Необходимата памет за съхраняване на информацията за състоянието на връзките за мрежа с n маршрутизатори, всеки от които има по k съседни е пропорционална на nk .

Така големите по размер мрежи изискват използване на маршрутизатори с голям обем памет.

Йерархична маршрутизация

С увеличаването на размерите на мрежата нараства обемът на маршрутните таблици, което изисква **повече памет и процесорно време** за тяхната обработка.

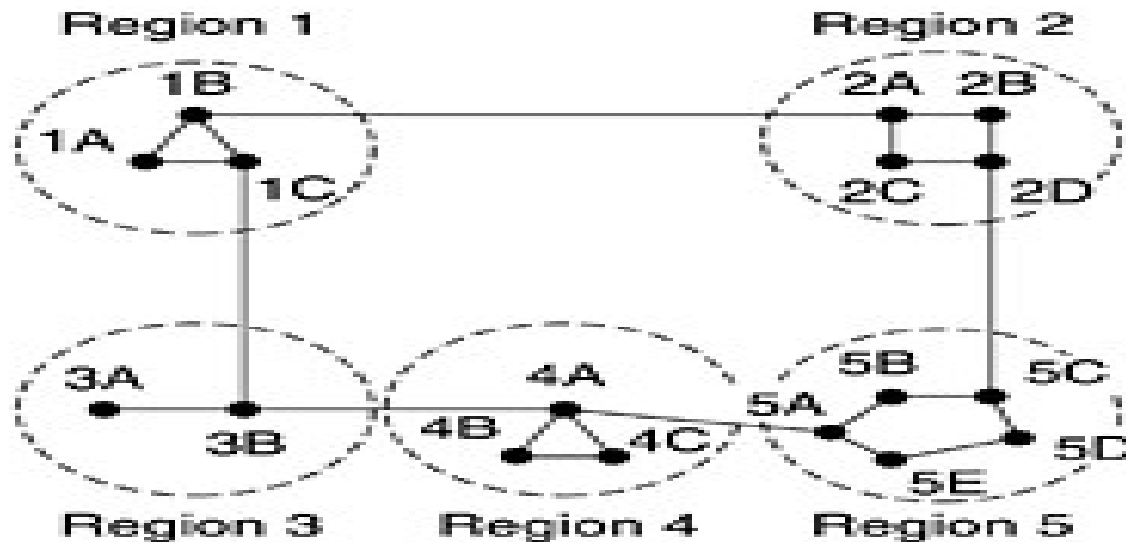
Това налага **въвеждането на йерархично маршрутизиране**, при което мрежата се разделя на **области**.

Маршрутизаторите в една област **знаят всичко** за вътрешната структура на **своята област**, но **не знаят** вътрешната структура на **останалите области**.

За по-големи мрежи може да е необходима **йерархия с повече от две нива**.

Пример на мрежа с йерархична маршрутизация на две нива

Като пример да разгледаме следната мрежа с йерархична маршрутизация на две нива. Метриката е в хопове.

Пример (прод.)

Пълната таблица
за
маршрутизатора
1A съдържа 17
реда и има
следния вид:

Dest.	Line	Hops
1A	—	—
1B	1B	1
1C	1C	1
2A	1B	2
2B	1B	3
2C	1B	3
2D	1B	4
3A	1C	3
3B	1C	2
4A	1C	3
4B	1C	4
4C	1C	4
5A	1C	4
5B	1C	5
5C	1B	5
5D	1C	6
5E	1C	5

Пример (прод.)

Съкратената таблица за маршрутизатора 1A съдържа 7 реда и има следния вид:

Dest.	Line	Hops
1A	—	—
1B	1B	1
1C	1C	1
2	1B	2
3	1C	2
4	1C	3
5	1C	4

Пример (прод.)

В нея са запазени маршрутите към направленията в "област 1".

Маршрутите към направленията в останалите области са обобщени в един ред, като се използва маршрутизатора от съответната област, който е най-близо до маршрутизатора 1А.

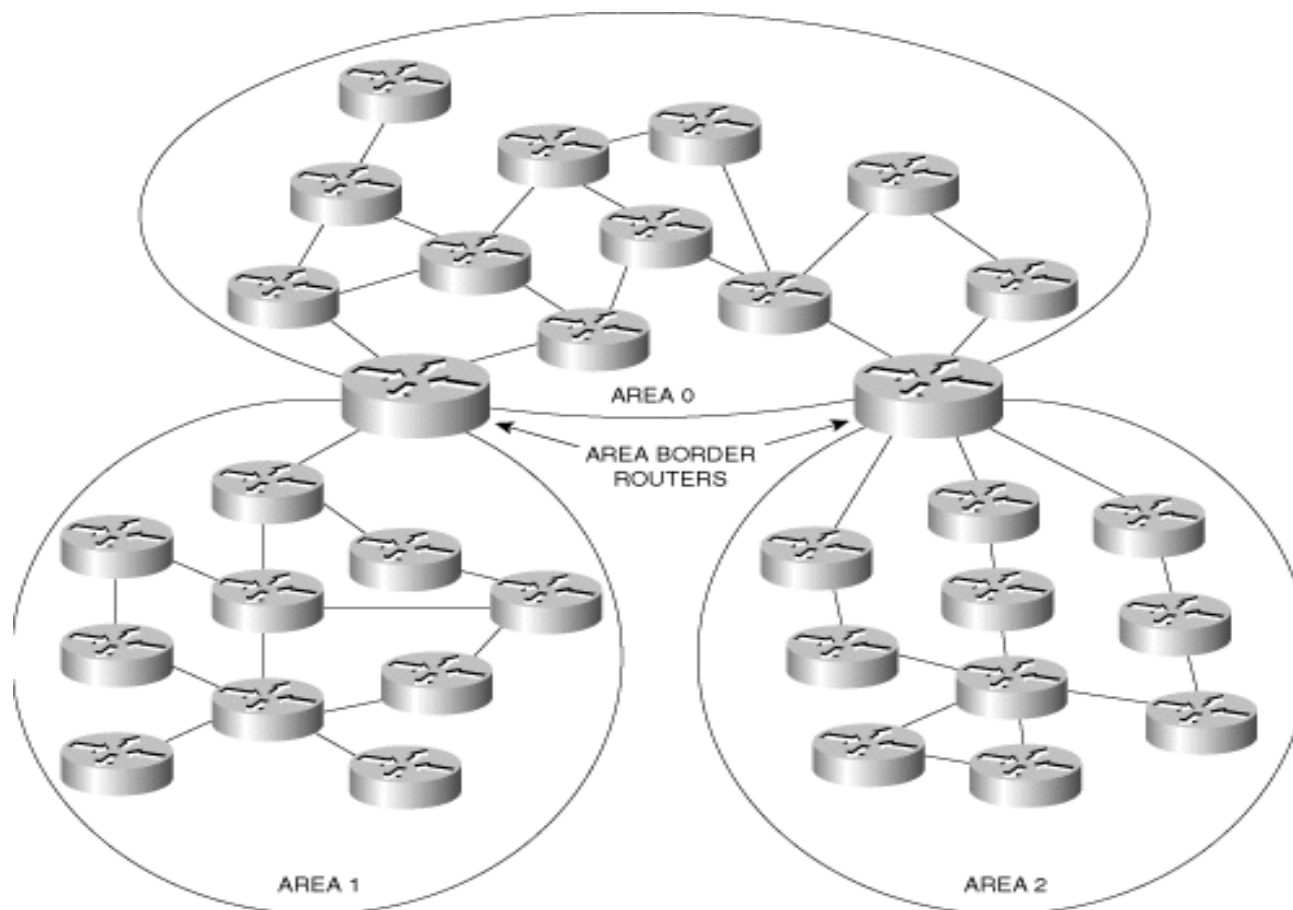
Спестяването на памет от маршрутните таблици има отрицателен ефект - някои от пътищата увеличават своята дължина.

Пример (прод.)

Например, най-късият път от 1А до 5С минава през "област 2", но при йерархично маршрутизиране ще се използва пътят през "област 3", тъй като това е по-добре за повечето маршрутизатори от "област 5".

Ако n е броят на маршрутизаторите в една мрежа, може да се покаже, че оптималният брой области, всяка с по равен брой маршрутизатори, е най-близкото цяло до $\sqrt{n}$

Области в LS протоколите

Области в LS протоколите

Област (*area*) е подмножество от рутери в общата мрежа. (DV не може, не са рекурсивни.)

Разделянето на области се налага:

- колкото е **по-голяма БД** със състояние на връзките, изисква **повече памет** от DV.
- сложният алгоритъм - повече CPU време и цикли от DV.
- “*flooding*” на LS пакети vs. *bandwidth*, но OSPF и др. - частични updates, когато е необходимо.

LS vs. DV

Размяна на съобщения

LS: с n възела, E връзки, $O(nE)$ изпратени съобщения

DV: разменят се само m/y съседи

Скорост на сходимост

LS: висока

DV: ниска

Зацикляния

Проблем "Count-to-infinity"

Стабилност: рутер не е в ред?

LS:

Възелът рекламира неточна "*link cost*"

Всеки възел изчислява собствената си таблица

DV:

DV възел рекламира **неточен** "*path cost*"

Таблицата на даден възел се използва от други (**грешката се разпространява**)